

Halydelen, det bliver 5,750 Kr., og naar dette Beløb lægges til Stormskadebeløbene, komme vi netop til Beløbet 72,100 Kr. Det hele er kalkulatorisk, men her have vi altsaa Penge til at afhjælpe alle Stormskadeulykkerne. Saa har jeg ganske vist ikke taget Hensyn til, at den ærede Minister antyder, at der maaske kan komme endnu flere Andragender ind. De ere jo ikke komne ind; om de komme, ved jeg ikke, og hvilke Beløb de ville andrage, ved jeg lige saa lidt. Derfor har jeg ikke ved vort Ændringsforslag kunnet tage noget som helst Hensyn hertil. Men det, som det i denne Sag kommer an paa, er, at vort Forslag gaar ud paa at afholde det fulde Beløb, de $\frac{5}{6}$. Naar det ærede Medlem fra Rønne (Blem) siger, at det er ligegyldigt, om vi stemme for de 65,000 Kr. eller for de 72,100 Kr., har han ikke Ret, thi i Bevillingen af de 65,000 Kr. ligger, at der kun skal afholdes $\frac{5}{6}$ af Udgiften til Udbedring af Skaden, men i vort Beløb ligger, at der skal afholdes det fulde Beløb, saa det er ikke ligegyldigt, hvad man stemmer for.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Finansminister. Han udtalte sin Glæde over, at vi kunde mødes ovre paa de jydskes Heder og i Fællesskab støtte Hedeboerne. Jeg vil haabe, at jeg kan faa Lejlighed til at udtale min Glæde over at kunne mødes med den højtærede Minister her i København, saa at vi i Fællesskab toge noget mere Hensyn til Københavns Interesser, end der hidtil er vist dem fra den højtærede Finansministers Side. Men selv om han nu ikke vil være med til dette sidste, vil jeg alligevel meget gerne være med til at støtte de Nybyggere, som opdyrke de jydskes Heder, og det forekommur mig, at f. Eks. ved Mergelbanen Eskær-Slynges er man fra Statens Side faret meget haardt frem, naar man paa en Gang kræver 4 Afdrag, lader Amtskommunen udrede dem og bagefter udpante de fattige Interessenter i dette Mergellav. Staten kunde nok have vist sig lidt mere langmodig overfor disse Mennesker, og jeg skulde meget gerne se, at vi her kom ind paa en helt anden Ordning. Jeg vilde anse det for langt heldigere, om man, i Stedet for at give dem rentefri Laan, gav dem, hvad man ligesaa godt kunde, et Beløb en Gang for alle, f. Eks. til at etablere disse Mergelbaner, og at Interessentskabet saa søgte at drive disse Baner. Jeg kunde meget ønske, at man til enhver Nybygger, der opdyrker et Stykke raa Hedejord og paa den

Maade udvider vort Lands Omraade, gav som Belønning f. Eks. den Mergel, der var nødvendig, for at han første Gang kunde mergle denne opdyrkede Jord. Hvad det vil andrage pr. Td. Land, er det naturligvis vanskeligt at sige, fordi Omkostningen ved en saadan Mergling er overordentlig forskellig paa de forskellige Steder. Ved den Bane, der ogsaa er Tale om her paa Tillægsbevillingen, Hodsager-Damsholtbanen, vil Interessentskabet blive ret uheldigt stillet efter Finansministerens Forslag. Sagen er nemlig den, at dets Mergelleje er opbrugt. Man har ikke mere Mergel, der hvor man nu har brudt Mergel i en Aarrække, man skal skaffe sig et nyt Areal, som ligger ved Siden af, og det har man paa Haanden vistnok indtil Udgangen af dette Aar eller kun til September. Det er ikke nogen lang Tid, man har, og derfor vilde det være godt, om dette Interessentselskab havde noget mere Garanti for den Støtte, det kunde vente fra Statens Side, inden det gaar hen og paadrager sig en stor Gæld. Vi have ikke kunnet bringe det videre, men det maa dog siges, at det endda er noget videre, end det har været før. Naar jeg berører dette, er det kun, fordi den ærede Ordfører kom ind paa det, ellers skulde jeg ikke have gjort det. Dette Forslag fra Finansministeren gaar noget videre end hans første Forslag. Der var der nemlig slet ikke Tale om at indrømme Afdragsfrihed. Men efter at Deputationen havde været her ovre, og jeg havde faaet en Del Oplysninger af den, erklærede jeg i Finansudvalget, at jeg ikke vilde gaa med til Finansministerens Forslag, og havde den Tilfredsstillelse, at hele Udvalget derefter erklærede, at det nu heller ikke vilde gaa med dertil. Saa blev Forslaget taget tilbage, og derefter fremkom dette Forslag, hvorved der er indrømmet Afdragsfrihed i et Aar. Jeg havde imidlertid ikke noget imod, om vi havde imødekommet Andragernes Ønske om at indrømme dem Afdragsfrihed i 4 Aar, eller om vi havde eftergivet dem den Restgæld, de have.

Jeg skal endelig gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Rønne (Blem). Han siger, at mere end det, vi have opnaaet, kunde der ikke være Tale om. Det tror jeg nu, der alligevel godt kunde have været Tale om, i det Øjeblik, det ærede Medlem havde stillet sig paa min Side og bestemt forlangt, at Staten skulde yde det fulde Bidrag til at afhjælpe den Skade, der er sket. Jeg gaar nemlig ud fra, at det ærede Medlem har en uhyre